

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia

Ridicați-vă, voi, porți, ca să între Împăratul slavei! Împărăția Lui este împărăție veșnică, și toate stăpânirile Îl vor asculta pe El și Îi vor sluji Lui. Amin.

Râu de foc iese din gura Mea, căci *«Judecătorul S-a așezat și cărțile au fost deschise, și altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieții; și morții au fost judecați, fiecare după faptele sale, și moartea și iadul au fost aruncate în râul de foc, iar cine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții, a fost aruncat în iezorul cu foc»*, după cum este scris.

Cartea cea cu șapte peceți stă în mâna Mielului, deschisă. Cerul s-a dat în lături ca o carte, iar împărății pământului și domnii și căpeteniile, bogații și puternicii, robii și slobozii s-au ascuns în peșteri și în stânci, se ascund de fața Celui ce șade pe tron. Cartea Vieții este de la întemeierea lumii și este deschisă în mâna Mielului. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu intră pe porțile Sale și lucrează cartea judecății proorocului mincinos, trei zile la rând lucrează, iar a treia zi o sfârșesc de scris și o dau Tatălui, ca s-o îplinească. Amin.

Iată, vin cu sfinții. Așa vin, și altfel nu vin. Am avut trâmbiță pe pământ în vremea din urmă și am sunat prin ea și Mi-am făcut un popor și l-am numit poporul cuvântului Meu, iar această lucrătură a Mea a fost mereu sub cortul Meu de biruință adăpostită, căci proorocul mincinos este fricos și stă împotriva creștinilor lui Dumnezeu ca să fie el al Meu, și nu creștinii. Numai că el cu Mine nu poate face casă, nu poate face pace, fiindcă Eu, Domnul, sunt împotriva lui de șapte mii de ani și până la desfacerea cărților judecății, și apoi a cărții cu șapte peceți, și apoi trâmbițele îngerilor și cel de al șaptelea înger: Cuvântul lui Dumnezeu.

Am avut trâmbiță pe pământ în vremea din urmă și am sunat din ea și Mi-am făcut un popor, și este, iar trâmbița Mi-am ridicat-o la cer între sfinți, căci balaurul cel cu șapte capete și cu zece coarne stătea mereu înaintea ei, căci din ea ieșea, ca un fiu, cuvântul Meu, ca să păstoresc cu el. Balaurul Mi-a prigonit trâmbița, dar Eu, Domnul, i-am dat ei aripi de vultur, și ea a zburat de la fața lui. El însă nu stă, și se aprinde de mânie peste cei din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu ținând mărturia Mea. Dar Eu sunt cortul sfinților, și îi păzesc de prigoana cea care vine dinspre proorocul cel mincinos, așa cum Tatăl M-a păzit pe Mine și pe mama Mea Fecioara când Eu eram prunc mic în mâna ei, și când balaurul cel roșu, cu șapte capete și cu zece coarne, voia să vină să Mă înghită după ce M-am născut între oameni.

Iată, vin cu sfinții. Așa vin, și altfel nu vin. Vin cu trâmbița Mea Verginica. Acum douăzeci de ani i-am dat aripi de vultur, și ea a zburat la locul ei, a zburat la cer, și este cu Mine în lucru peste pământ, că este trâmbița Mea cea din care am sunat înaintea venirii Mele a doua oară pe pământ. Se face pasul celui de al douăzecilea an de când ea lucrează în cer pentru poporul ei de ieri și de azi și de mâine, că ea are plată în cer un popor, poporul cuvântului Meu cel din urmă, poporul prin care Eu, Domnul, împlinesc cea din urmă Scriptură, venirea Mea cea de a doua din cer pe pământ. Amin. Proorocul cel mincinos a prins de veste mereu de planul Meu, și îl are și vrea el să-l îplinească. Îl are pentru că el stătea mereu înaintea femeii care naștea din ea cuvântul Meu; stătea pentru ca să înghită ca pe un prunc cuvântul cel născut prin ea.

O, proorocule mincinos, astăzi sfârșesc cuvântul Meu cel pentru judecata faptelor tale cele împotriva Mea. Iată ce ai făcut! Ai fost fur. Ai luat mereu trâmbița Mea și ai chinuit-o prin întunecimile tale ca să ascuți prin ea cuvântul Meu. Scoală-te și stai înaintea Mea și spune ce ai făcut cu trâmbița Mea. Dar Eu sunt Judecătorul, și Eu spun ce ai făcut cu ea. Te-ai aprins de mânie împotriva ei. În anul 1955 Mi-am început prin ea trâmbițarea. Tu ai prins de veste și te-ai

folosit de locuri ascunse și de oameni cu dinți de fiară și Îmi smulgeai trâmbița din coliba ei, căci Caiafa și cu supușii lui au fost firul de legătură ca să înăbușe viața cuvântului Meu, ca și pe vremea prunciei Mele când preoții și arhierii căutau viața Mea ca s-o ia de la Mine, fiindcă se temeau de Mine. Cel ce se teme de Mine, acela știe că sunt Împăratul a toate, și de aceea se teme.

Tu ai răpit cuvântul Meu și vrei să-l împlinești tu, dar iată ce este scris în Scripturi: *«Sunt împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul; îi voi hrăni cu pelin și le voi da să bea apă cu fier»*. O, nu poți tu să împlinești cuvântul Meu, că e numele Meu pe el. De ce ai pus tu pe el numele tău? Cine ți l-a dat pe el? Cine ți l-a spus? Tu l-ai răpit de la trâmbița Mea și de la poporul Meu pe care-l urmăreai peste tot și îi luai hrana din trăistuță, îi luai pâinea cea de toate zilele, îi luai cuvântul Meu cu care-l hrăneam pe cel din urmă copil al Meu, pe cel din urmă popor al Domnului, poporul cel dintâi între neamurile pământului, căci *«cel din urmă este cel dintâi»*, iar cel mic este mare întru Mine, precum este scris în Scripturi. Ai luat cuvântul Meu, că ești fur, și ți-ai adăugat pedeapsă, că ai scos și ai adăugat la cuvântul Meu cel furat, și ai pus apoi pe el numele tău și al supușilor tăi, care și ei se ascund unul de altul, fiecare de frica celuilalt, fiindcă este cu tine împărăția fricii, și de aceea tu ești neliniștit mereu, tu și toți supușii tăi. Mai mare frică decât tine nu are nimeni, și te temi de pieire, de pieirea cea de la Mine, că tu știi puterea Mea și te lupți cu ea ca să nu pieri prin ea. Ai luat cuvântul Meu și vrei să-l împlinești ca un credincios. Dar nu, că Eu te vădesc că ești fur de cele sfinte, și îți dau de veste judecata cea pentru fur, că tu ai luat pacea de pe pământ, și Eu nu mai am biserică sfântă, nu mai am unde să rostesc cuvântul „Pace!“, că unde grăiești tu, Eu nu stau, fiindcă nu se poate Dumnezeu și mamona laolaltă.

Patruzeci și cinci de ani te-ai luptat cu îngerul Meu, cu cuvântul Meu ca să-l furi și ca să faci din el avutul tău. În zadar ești viclean, că râu de foc este cuvântul Meu, și în el vei arde, că te-ai jucat cu focul, cu cuvântul Meu cel slujit de îngerii luminii, nu de tine și de îngerii tăi, îngerii întunericului. Iată de ce ești tu vinovat, tu și nu altul în locul tău. Iată de ce ești tu proorocul cel mincinos, care a furat cuvântul Meu, tu și nu altul în locul tău. Ce am Eu să-l judec pe cel din afară? Tu și nu altul este vinovat, că tu Mi-ai luat statul Meu din biserică, și pe Mine M-ai numit minciună când am venit să te chem la pocăință, fiindcă în mijlocul poporului Meu pe care tu Mi-l dușmănești cu cuvânt de ocară, stă cuvântul Meu judecător peste tine, că ești fur și Mi-ai răpit via.

Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul, căci Ierusalimul nu mai este, iar ce este acolo nu este Ierusalim, ci este mamona. Ce a făcut mamona? S-a apucat prin supușii lui și a zidit din nou ca să se strângă lume de pe lume acolo unde M-a răstignit pe Mine omul trufaș. O, dacă M-au răstignit, de ce se mai aude acolo slavă pentru numele Meu, acolo unde Eu am fost răstignit de omul cel potrivnic Mie? Aceia Mă slăvesc pe Mine pentru bani, așa precum și tu ai făcut, proorocule mincinos, care ți-ai înfipt cortul tău în țara strălucirii, precum este scris despre tine: *«El va înfige corturile palatului său între mare și muntele cel sfânt și strălucit, și apoi va veni sfârșitul lui»*. Amin. Așa ai făcut. La trei mile de locul grădinii cuvântului Meu tu ai împlinit această Scriptură, ca să folosești numele Meu pentru banii tăi. Vai ție de cele ce ai făcut în zilele cele de apoi! Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul; Ierusalimul, pe care omul lacom l-a zidit din nou, ca să aibă prilej de câștigat bani, că nu de dragul lui Dumnezeu l-a zidit iar. Acolo se duce omul din toate părțile și își vede judecata și nu știe cu ce se întoarce întru ale sale. Se întoarce cu judecata sa, căci omul a fost răstignitorul lui Dumnezeu. Nu s-a întors sfânt nimeni de acolo, nu s-a lăsat nimeni de păcat dacă a fost acolo, dar s-a fâlit că a fost, și nu i-a folosit fostul lui acolo.

Este scris în Scripturi de taina Noului Ierusalim. Tu când ai văzut că Eu am venit din cer pe pământ ca s-o împlinesc, te-ai îngâmfat și te-ai trufit împotriva celor drepti, în care Eu Mă slăvesc peste pământ, și te-ai sculat să faci tu ceea ce fac Eu. Ai dat să uiți că Noul Ierusalim este nume sfânt, este taina Mea cea din zilele de apoi, și este pentru sfinți, nu pentru desfrânați. Noul

Ierusalim nu este loc de întâlnire a păcătoșilor și a desfrânaților, nu este loc de mâncat și de băut și de jucat, așa cum ți-ai făcut tu turnuri din piatră și te-ai așezat mare pe ele și ai scris pe ele „*Ierusalim nou*“ și ai scris, zici tu, „*Centrul lumii credincioase*“, „*Centrul ecumenic*“ ai scris. Mi-ai vândut pe bani murdari locuri scumpe Mie, locuri din țara Mea de întoarcere, și ai pus pe ele rodul îngâmfwării tale ca să te războiești cu Dumnezeu și să-L biruiești de partea ta, dar tu ești păcătos, și Eu nu te ascult și nu te primesc.

Te-am strigat din vreme și am așteptat să-ți vii în fire și să crezi că Eu vin cu prăpăd peste cei ce Mi-au stricat legea și sărbătorile și vremea întinându-Mi biserica. Tu însă nu te-ai aplecat, fiindcă ai asupra ta cele furate de la Mine și ești fricos. Dar Eu sunt Dumnezeu drept, și tu ești fur și Mi-ai răpit via și stai stăpân pe ea. Te voi pustii cum am pustii Ierusalimul care M-a răstignit acum două mii de ani. Te-am așteptat să-ți înfiți corturile palatului tău în țara strălucirii, ca să te nimicesc apoi.

Pământul tot e plin de capetele tale și de puii tăi, dar tu ești om, și Eu sunt Dumnezeu. Nimeni nu poate scrie numele Noului Ierusalim; numai Eu îl scriu, și îl dau celor ce rabdă până la venirea Mea, că scris este: «*Biruatorului îi voi da din mana cea ascunsă și îi voi da lui o pietricică albă, și pe pietricică, un nume nou pe care nimeni nu-l știe, fără numai primitorul. Și voi scrie pe el numele Meu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, și numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu*». Și am zis: «*Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul grăiește bisericilor*». Dar tu, proorocule mincinos, n-ai vrut să auzi, căci auzind ai zis că nu auzi. Dar azi, ție îți zic: numai Eu scriu numele Noului Ierusalim și nimeni nu-l știe fără numai primitorul. Amin, amin, amin. Iar tu ești fur, și ai furat cuvântul Meu, și Eu stau împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul. Locul pe care zici tu că vrei să scrii „*Ierusalim nou*“, este locul lui mamona, nu al lui Dumnezeu; este babilon, nu este loc sfânt. Îl voi pustii ca pe Sodoma și Gomora, că e locul desfrânării a tot pământul, locul în care antichrist și puii lui și-a făcut, zice el, acoperiș de vreme rea, babilon și sodomă. Dar Eu, Domnul, M-am făcut carte de judecată și am scris în ea trei zile la rând ca să biruiesc cu furtună și cu asprime capetele mincinoase ale proorocului cel mincinos și să-i dărâm statul și acoperișul.

Cea care își zice biserica ortodoxă, aceea este cu care Eu grăiesc, căci ce am Eu să-l judec pe cel din afară? Ea este mincinoasă, nu este ortodoxă, iar în ea stă mare proorocul cel mincinos, care Mi-a nimicit statul Meu în om, că omul se uită la slujitorul bisericii și face ca el, nu ca Mine, iar el este mincinos, că nu-Mi slujește Mie, ci lui. Cel ce-Mi slujește Mie este blând și smerit cu inima și Îmi aduce rod și se face împărăție a Mea, nou Ierusalim se face prin har.

Mă voi feri să stric totul, căci este o rămășiță prin har, așa cum a fost acum două mii de ani dintre iudei. Mă voi grăbi să trezesc duhul în cei ce așteaptă izbăvirea, căci proorocul mincinos Mi-a oropsit pe sfinți vreme de șapte mii de ani. El mănâncă din pomul morții și este desfrânat de șapte mii de ani. Mulți vor da să se apropie pentru pocăință, dar toate sfârșitu-s-au, fiindcă Eu am grăit la timp, și toți Mi-au răstignit cuvântul; cuvântul celui de al șaptelea înger, cuvânt care a făcut tăcere în cer, că scris este: «*Când Mielul a deschis pecetea a șaptea, s-a făcut tăcere în cer; și s-au așezat șapte îngeri să trâmbițeze; și când a trâmbițat al șaptelea înger, s-au pornit în cer glasuri puternice: „Împărăția lumii este a Domnului Iisus Hristos, Împărat în veac!“*. Amin».

Iată ce este biserica ortodoxă, cea care poartă numele Meu cel adevărat, cea care Mă are adevărat prin sfinți și prin părinți. Ea s-a desfrânat și a călcat cu desfrânare peste predaniile de la părinții ei cei sfinți, și apoi s-a lepădat de Mine, că în ea și-a lucrat în toată vremea ei lucrarea sa proorocul cel mincinos, hristosul cel mincinos, care o ia înaintea Mea îmbrăcat în haina Mea și înarmat cu arma Mea.

O, tu, cea care îți zici biserică, biserică ortodoxă! Ești plină de capete trufașe, care mânuie armele Mele pentru bani. Ești făcută din oameni mincinoși, și nu mai ești, că omul mincinos a scris peste tine nume nou și te-a așezat la aceeași masă cu păgânii și cu desfrânații și cu fărădelegea a tot pământul. Ești plină de tină și nu mai are cine te păstori, căci capetele tale sunt

oamenii proorocului mincinos, nu sunt de partea Mea. Am scos din mijlocul tău pe cei curați Mie și i-am deosebit la dreapta Mea și i-am acoperit în mantia Mea, ca să am rămășiță prin har. Tu te-ai vândut pe bani proorocului mincinos și stai supusă lui, că el e viclean și mulți se închină lui. Am lucrat în mijlocul tău în toată vremea, ca să nu rămân fără de biserică curată. În tine a fost mereu război și sânge, că omul trufaș a stat peste tine în numele Meu și ți-a înjosit numele tău cel adevărat și a ucis pe cel drept din tine ca să ia el numele Meu, nume de Hristos în biserică. Dar el este hristos mincinos, este diavol, este antichrist din fiu în fiu de șapte mii de ani. Slujitorii tăi cei mincinoși, numindu-i păcătoși și răi pe cei dreپți, i-au dat mereu la închisoare ca să-i piară prin mâna omului păcătos. Așa a făcut și cu trâmbița Mea în toată vremea lucrării Mele prin ea.

O, slujitorule mincinos, cum de n-ai putut tu să-i odihnești în tine pe cei dreپți, pe cei ce-Mi slujeau Mie și nu ție? Minciuna se sfârșește, dar omul drept rămâne și câștigă de la Mine dreptate împotriva ta. Cum de n-ai iubit tu calea dreptății și ai luat calea minciunii sub care stau ascunși păcătoșii?! Acum te-a prins frica, și ca furul dai să împlinești tu Scripturile cele de veac nou peste pământ. Dar în veacul cel nou va fi cer nou și pământ nou în care va locui dreptatea. Pe unde vrei tu să intri în cele noi? Nu poți sări peste poartă. Eu sunt poarta, dar sunt în poarta dreptății, și ea este pentru cei dreپți. O, nu poți tu să împlinești nimic bun, că tu Mi-ai tras de pe temelie biserica și Mi-ai culcat la pământ gardul viei Mele. Nu poți decât să strici, că tu slujești minciuna.

Am în față trâmbița Mea din care am sunat pe pământ în zilele cele de apoi. O, cât de oropsită a fost ea pentru numele Meu, de către proorocul mincinos! Câtă jale s-a suit la Mine pentru chinurile ei prin mâna omului mincinos care și azi hulește lucrarea Mea cea din zilele de apoi, căci omul mincinos are capete multe, și pe ele, nume de hulă.

O, durerea Mă frânge, dar Scripturile grăbesc prin cuvântul lor împlinirile lor. Toate sfârșitu-s-au! Cartea cea cu șapte peceți stă deschisă în mâna Mielului. Cerul s-a dat în lături ca o carte, ca un sul, iar împărații pământului și domnii și căpeteniile și bogății și puternicii și robii și slobozii s-au ascuns în peșteri și în stânci, ca să nu audă mânia lui Dumnezeu. Iată, vin ca un fur și vin la fur și îl iau pe neașteptate, căci cel ce nu așteaptă așa este luat.

O, proorocule mincinos cel cu multe capete și cu steme pe ele, iată ce ai făcut! Ai răpit până și cuvântul Meu cel sfânt ca să-l culci sub picioarele tale. Ai călcat în picioare pe cei dreپți, pe cei sfinți, și ai pus peste tine numele Meu, zici tu. Îți dau de veste judecata cea pentru fur.

Tu ai luat pacea de pe pământ, că unde grăiești tu, Eu nu vin să dăruiesc pace, și Eu nu mai am biserica sfântă ca să pot veni în ea.

Tu Mi-ai dărâmat legea și sărbătorile și vremea.

Tu te-ai pus în locul Meu peste tot pe unde trebuia să fiu Eu și nu tu. Eu n-am luat niciodată locul unde trebuia să fii tu, dar tu l-ai luat mereu pe al Meu, ca să stai tu pe scaunul lui Dumnezeu și ca să biruești omul, supunându-i sufletul și cugetul ca să-ți fie supus ție nu Mie. Dar omul era lucrătura Mea, nu a ta.

Tu te-ai crezut mai înțelept ca Dumnezeu și n-ai luat de la Mine înțelepciune, și înțelepciunea ta e din pământ.

Tu te-ai trufit până la scaunul Meu și ți-ai zis: «*Sunt un dumnezeu*», căci ai luat locul și statul Meu.

Tu Mi-ai ucis sfinții ca să fii tu al Meu. Nu i-ai ucis tu, dar i-ai dat călăilor prin minciuna ta, prin viclenia ta, că tu ai multe capete, și ele se întind până în cele mai întunecate, ca să nu știe nimeni că tu ești cel ce ucide.

Tu prin negoțul tău ai cumpărat suflete mici și le-ai făcut unelte ție, ca să nu pierzi din tainele Mele pe care Eu le împărtășeam celor ce umblau cu Mine. Patruzeci și cinci de ani te-ai luptat cu îngerul Meu, cu cuvântul Meu cel prin lucrarea Mea de nou Ierusalim în biserică, ca să-l furi și să faci din el avutul tău. Dar cuvântul Meu este râu de foc, și el te va arde, că te-ai jucat cu focul.

Tu ți-ai înfipt corturile tale între mare și muntele cel sfânt și strălucit, la trei mile de grădina cuvântului Meu. Te-ai îngâmfat și te-ai trufit împotriva celor drepti prin care Eu Îmi împlinesc Scripturile cele de apoi, și te-ai sculat să faci și tu ce fac Eu, dar Noul Ierusalim este nume sfânt. Iată de ce ești tu vinovat; tu și nu altul în locul tău. Iată de ce ești tu proorocul cel mincinos, care a furat cuvântul Meu; tu și nu altul în locul tău.

Mi-ai îndurerat sfinții pe pământ și în cer, sfinții Celui Preaînalt, că scris este: *«Va grăi cuvinte de hulă și de defăimare împotriva Celui Preaînalt și va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și își va pune în gând să schimbe sărbătorile și legea»*. Iată de ce ești tu vinovat; tu și nu altul în locul tău. Nu mai au sfinții sărbători pe pământ. Nu mai au sărbătorile sfinți. Inima ta s-a trufit și a zis: *„Sunt dumnezeu și stau în inima mărilor“*. Și iată, scot sabia Mea împotriva înțelepciunii tale și nu vei mai zice: *„Sunt dumnezeu“*. Foc va izbucni din tine și te va mistui și te va vâdi, și se va auzi glasul celor uciși de tine pentru mărturia Mea, căci ei vor învia, și va fi aceasta spre judecata ta, și ziua Mea va arde ca un cuptor.

Tu ai pângărit toate altarele de biserici. Peste tot ai făcut acest prăpăd, și îl faci și azi.

Tu ai voit să pângărești până și altarul Sfintei Sfintelor Mele, cu care Eu, Domnul, M-am așezat în România. Acesta este cel mai mare păcat al tău. Ai voit chiar să nimicești această grădină, ai voit prin mulți de ai tăi, și prin multe iscoade ai lucrat, că îți este teamă de glasul Meu cel din grădină. Iscoadele tale veneau blând, dar șarpe blând nu este, și Eu am stat mereu cuvânt peste cei din grădină și i-am vestit la vreme de lucrul tău cel ascuns.

O, Mi-ai nimicit iubirea și credința și puterea arhierelui Meu Irineu, cel prin care Eu, Domnul, am putut să Mă așez temelie sfântă de nou Ierusalim peste România, căci Eu o iubesc, iar tu, nu. Ai dat în el cu ce ai voit, cu ce ai putut. L-ai umplut de zbucium, dar și de răbdare, căci Eu sunt în preajma lui cu putere. Ai voit să-l faci asemeni ție, nepăsător de viața omului, dar el suspină ca și Mine pentru păcatele de pe pământ și așteaptă izbăvirea omului.

Tu ești nepăsător și stai în păcatul nepăsării, iar acest păcat este diavol. Tu ești fără de rușine prin păcatul nepăsării. Păcătuiești ascuns și pe față și nu te rușinezi și nu mai ții seamă că după roadele tale te cunoști că ești proorocul cel mincinos în lucrare de biserică. Păcatul nepăsării te-a orbit, și te-ai amestecat cu fărădelegea a tot pământul. Cu babilonul ai făcut frăție, dar cu cei drepti ai spus război. Și pentru că ai suflat de peste tot în făclia Mea cea de foc, și pentru că ai umilit pe arhierul Meu prin care M-am așezat piatră sfântă în mijlocul tău ca să te izbăvesc și pe tine de pierzare, și pentru că tu te-ai astupat să nu auzi, te voi pustii cum am pustii acum două mii de ani Ierusalimul, iar dreptii Mei din tine vor sta în foc și nu vor arde, ca tinerii cei sfinți în cuptorul babilonienilor.

Ai zis în sine ta că l-ai învins pe arhierul Meu, dar nu l-ai învins, așa cum nu M-au învins pe Mine cei ce M-au răstignit în Ierusalim, că Eu am înviat, și el va învia. Amin, amin, amin. Vei plânge cu neastâmpăr de suflet pentru toate faptele tale, că vei vedea cumpăna lui Zorobabel în mâna lui, și Eu voi zidi nou Ierusalim în mulți din cei ce iubesc legile Mele, că scris-a proorocul Daniel pentru zilele de apoi: *«Mulți vor fi curățiți și albiți și lămuriiți, iar cei nelegiuiți se vor purta ca cei nelegiuiți, și nici unul din cei fără de lege nu va pricepe, ci numai cei înțelepți vor înțelege»*. Și iarăși scris este pentru zilele de apoi: *«Cine este sfânt, să se sfințească încă, iar cine este spurcat, să se spurce încă, fiindcă toate sfârșitu-s-au»*.

Dacă îți vei înmulți păcatul nepăsării și al îngâmfării și al necredinței și al hulei și al minciunii, să nu te miri, căci cine este întinat, se întinează încă. Dacă îți vei săpa încă groapa cu banii tăi, dacă îți vei ațâța focul mâniei Mele care este pentru cei mincinoși, dacă îți vei spori încă negoțul tău cel pentru pierzarea ta, să nu te miri, căci banul și blestemul lui stau asupra ta. Dacă-ți vei rosti încă numele de Dumnezeu și de biserică a lui Dumnezeu cu tine în fruntea ei, dacă vei făptui încă pe față lucrare de biserică a lui Hristos, să nu te miri, căci hristosul cel mincinos este peste cei mincinoși care nu merită decât hristoși mincinoși în slujba lor, căci ți se închină ție și nu Mie, și toată stăpânirea o dau fiarei, precum este scris despre aceștia.

Dacă vei crede că ești încă, să nu te miri, pentru că Eu lucrez tainic, fiindcă sunt taina cea ascunsă în veacurile tale și lucrez lucrarea cerească pe care o am de la Tatăl, până când cele ce nu se văd vin odată cu Mine spre vedere, odată cu sosirea Mea trup pe pământ. Iar cele ce nu se văd nu sunt lucrate de mână omenească, dar sunt, și nu sunt încă pe pământ văzute. Scris este pentru cei drepți: *«Așteptăm cer nou și pământ nou»* și *«Din cer se va coborî Noul Ierusalim pe pământ sfânt»*.

Tu nu vei pieri în veci, dar te vei tângui în veci, că Eu îți voi arăta ce ai lucrat și ce ai stricat și ce ai lovit și ce ai mințit și ce ai iubit. Ai lucrat să strici pe om și pe creștin și ai lovit în lucrările Mele mințind împotriva lor, că tu ai iubit slava cea deșartă, care vine de la om. Iată de ce ești tu vinovat; tu și nu altul în locul tău. Dar cea mai mare vină a ta, proorocule mincinos de peste tot, este vina că ți-ai mutat, zici tu, puterea și toiagul în România, țara Mea cea plină de daruri pentru ca să vin în ea cuvânt de strigare și cuvânt de judecată, că tu ai fost fur și ai pus mâna pe cuvântul Meu din ea, și apoi ai pus mâna pe ea ca să-ți înfigi corturile palatului tău în ea, între mare și muntele Meu cel sfânt și strălucit. Ai pornit război cu cei din seminția Mea, cu poporul trâmbiței Mele, poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu și ține mărturia Mea. În anul 1955 Mi-am început lucrarea de trâmbițare prin trâmbița Mea Verginica, trâmbița a șasea din cele șapte, iar Eu sunt trâmbița a șaptea. De atunci și până azi ai stat furișat în calea poporului Meu prin servii tăi, prin puii tăi, prin câinii tăi, prin cumpărații tăi, ca să-Mi nimicești trâmbița și să-Mi risipești poporul cel ce ținea mărturia Mea, căci Caiafa și supușii lui au fost firul de legătură între cei drepți și cei de o lucrare cu tine, lucrarea lui antichrist.

Ești încă în război cu cei ce țin mărturia Mea, dar Eu îți voi smulge sabia și îți voi tăia drumul și puterea, fiindcă poporul cuvântului Meu este ortodox, este din tine luat și este sabia Mea cu care lucrez și curăț și tai din calea venirii Mele uscăciunile și minciuna și pe toți slujitorii ei, ca să am drum curat pentru venire.

Călăul creștinilor Mei, pe care tu îl hrăneai cu cuvinte vândute, credea ce-i spuneai tu. Venea omul să-și spovedească păcatele și faptele, și te duceai cu ele la călău și vindeai pe cei drepți, ca să nu se ridice nimeni mare întru Mine, ca să nu ți se dezvăluie urâciunile tale, fiindcă cel drept iubește dreptatea. Tu iubești desfrânarea și atragi suflete ușoare la păcat, că ești nepăsător de Dumnezeu. Așa ai pângărit altarele cele de la părinți, căci te-ai desfrânat ca fiii lui Eli, și așa faci și azi.

Te învelești cu înțelepciunea ta și cu rangul pe care l-ai luat ca să stai slujitor al bisericii, dar înțelepciunea ta nu seamănă cu a Mea, fiindcă tu îți ești ție dumnezeu, și despre dreptatea Mea nu grăiești nimănui. Despre plata păcatelor nu pomenești nimănui, căci tu păcătuiești. Vina ta nu este cine s-o aducă la lumină ca să fii osândit prin ea, fiindcă tu grăiești îndelung de ochii lumii, și stai pe scaun de neclintit și te acoperi cu haina Mea, dar iată, vin Eu și îți dezvelesc trupul și fapta, că a venit vremea Mea și se sfârșește vremea ta. Nu poți tu să împlinești cuvântul Meu cel de nou Ierusalim, pentru că îl împlinesc Eu, iar ceea ce faci tu este al tău, nu este al Meu, și vei pieri prin lucrarea ta.

O, proorocule mincinos, astăzi sfârșesc cuvântul cel pentru judecata faptelor tale cele împotriva Mea. Iată ce ai făcut: ai fost fur. Scoală-te, și stai înaintea Mea, că Eu sunt Judecătorul pentru cele ce ai făcut. Râu de foc iese din gura Mea, cuvânt de judecată pentru orice faptă. M-am făcut carte de judecată pentru tine și am scris în ea trei zile la rând. Ai lucrat sub aceeași viță cu Mine ca să-Mi tragi de pe temelie biserica, biserica ortodoxă, căci scris este: *«Va da să înșele până și pe cei aleși, pe sfinții din biserică»*, fiindcă nu tot cel ce vine în biserică înseamnă biserică. Biserica este din creștini alcătuită, iar lângă ea a lucrat mereu diavolul ca s-o dărâme de pe temelie și să se fâlească împotriva lui Dumnezeu.

Au trecut șapte ani de har, șapte ani de când Eu, Domnul, M-am sculat biruitor și am ridicat steagul Meu de biruință, steagul Meu cel ceresc, pe care am scris Noul Ierusalim, numele cetății lui Dumnezeu și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu, nume pe care nu-l știe decât

primitorul, precum este scris, căci Mi-am făcut loc curat pe pământ, ca să aibă cerul cale de venire pe pământ și să-și răscumpere așternutul cel pierdut prin omul cel căzut din pământul Edenului, din pământul cerului. La început am făcut din lutul acestei grădini om, și M-am odihnit în el. La sfârșit M-am uitat spre început și am dat cu ochiul Meu peste locul acesta al începutului pământului și al omului de pe el. Iată-Mă cuvânt peste pământ din mijlocul pământului, din vârful pământului, muntele cel înalt pe care stă Dumnezeu Cuvântul.

Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul. Omul s-a așezat împotriva Mea de la început și până la venirea Mea de azi. Omul care stă împotriva Mea se numește diavol, nu se mai numește om, și se numește proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul Cel de după șapte ani de la zidirea grădinii de nou Ierusalim, care se cheamă Sfânta Sfintelor Domnului în România, locul în care Eu intru ca Arhieru al Tatălui după două mii de ani de la prima Mea venire.

Toate sfârșitu-s-au! Mă întorc spre începutul cel dintâi și încep de unde am rămas, din locul începutului pământului, de unde Eu am luat pământ cu mâna și l-am făcut pe om ca să-l pun împărat peste pământ, dar nu și peste cer. Mă întorc și lucrez ca la început. Cuvânt am lucrat la început, și le-am făcut pe cele ce sunt. Iar acum tot cuvânt lucrez, ca să le stric pe cele ce sunt, căci omul se vrea stăpân peste pământ și peste cer, dar Eu am deschis procesul neamurilor, și cuvântul Meu este judecătorul. Râu de foc este cuvântul Meu. Toate sfârșitu-s-au! Amin, amin, amin.

Iar voi, străjerii Mei din grădină, luați această carte și ridicați-o deasupra capetelor voastre, căci voi sunteți unșii Mei pentru Scripturile cele de apoi. Coborâți-o apoi pe jertfelnicul cel de foc și pecetluiți-o cu Duhul Meu Cel Sfânt, pe Care vi-L trimit vouă din ceruri. Luați-o și trimiteți-o de aici și până la toate marginile la toți capii pământului și la cei îngâmfați. Toți păstorii de suflete și de trupuri să se aplece, că-i aplec Eu să audă cartea judecății proorocului cel mincinos. Toate sfârșitu-s-au! Sfârșitu-s-a și minciuna lui, căci i-am dezvelit-o și am pus-o înaintea lui. Amin, amin, amin.

La începutul și la sfârșitul cărții acestea, zic: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu sunt Cel ce sunt, fiilor. Pace zic celor ce slujesc poruncilor Mele, iar celor ce le calcă pe ele, război le zic! Amin, amin, amin.

01/14-12-1998